03-09-2014 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

" మధురమైన పిల్లలారా - మీరు ఎంత సమయము తండ్రి స్మృతిలో ఉంటారో, అంత సమయము సంపాదనే సంపాదన. స్మృతి ద్వారానే మీరు తండ్రికి సమీపముగా వస్తూ ఉంటారు "

ప్రశ్న:- స్మృతి చేయలేని పిల్లలు ఏ విషయములో సిగ్గుపడతారు?

సమా:- చార్టు వ్రాయుటకు సిగ్గుపడతారు. సత్యము వ్రాస్తే బాబా ఏమంటారో అని అనుకుంటారు. కాని పిల్లలు సత్యమైన చార్టును వ్రాస్తూ ఉంటేనే కళ్యాణము జరుగుతుంది. చార్టు వ్రాయుట వలన చాలా లాభముంది. పిల్లలారా, ఈ విషయములో సిగ్గుడకండి అని తండ్రి చెప్తారు.

ఓంశాంతి. ఆత్మిక తండ్రి కూర్చొని పిల్లలకు తెలియజేస్తారు. పిల్లలైన మీరిప్పుడు ఇక్కడకు 15 నిముషములు ముందుగానే వచ్చి స్మృతి చేస్తారు. ఇప్పుడిక్కడ ఇతర ఏ పనీ లేదు. తండ్రి స్మృతిలో ఉంటారు. భక్తి మార్గములో అయితే తండ్రి పరిచయమే లేదు. ఇక్కడ తండ్రి పరిచయము లభించింది. "నన్నొక్కరినే స్మృతి చేయండి" అని తండ్రి చెప్తారు. నేను పిల్లలందరికి తండ్రిని. తండ్రిని స్మృతి చేయుట వలన వారసత్వము సహజముగా గుర్తు రావాలి. మీరేమీ చిన్న పిల్లలు కాదు కదా. మేము 5 నెలల పిల్లలము లేక 2 నెలల పిల్లలము అని వ్రాస్తారు కాని మీ కర్మేంద్రియాలు పెద్దవి, కావున ఆత్మిక తండ్రి చెప్తున్నారు - ఇక్కడ తండ్రి మరియు వారసత్వపు స్మృతిలో కూర్చోవాలి. నరుని నుండి నారాయణునిగా తయారయ్యే పురుషార్థము చేయుటలో తత్పరులై ఉన్నారా లేక స్వర్గానికి వెళ్లుటకు పురుషార్థము చేస్తూ ఉన్నారా? అని మీకు తెలుసు. కావున మనమిక్కడకు వచ్చి ఎంత సమయము స్మృతి చేశాము? అని పిల్లలు నోట్ చేయాలి. వ్రాయుట వలన తండ్రి అర్థము చేసుకుంటారు. ప్రతి ఒక్కరు ఎంత సమయము స్మృతి చేశారో తండ్రికి తెలుసు అని అనుకోకండి. తండ్రిని స్మృతి చేసినానా లేక బుద్ధి అటు-ఇటూ తిరిగిందా? అని ప్రతి ఒక్కరు తమ చార్టు ద్వారా తెలుసుకోగలరు. బాబా ఇప్పుడు వస్తారని గుర్తు చేసుకున్నా, అది కూడా స్మృతియే కదా. అది కూడా బుద్ధిలో ఉంది. ఎంత సమయము స్మృతి చేశామో చార్టులో సత్యముగా వ్రాస్తారు, అసత్యముగా వ్రాస్తే ఇంకా నూరురెట్లు పాపము పెరుగుతుంది, ఇంకా నష్టపోతారు. అందువలన సత్యముగా వ్రాయాలి. ఎంత స్మృతి చేస్తారో అంత వికర్మలు వినాశమవుతాయి అంతేకాక తండ్రికి సమీపముగా వస్తామని కూడా తెలుసు. చివరికి స్మృతి చేయుట పూర్తి అయితే మనము మరలా బాబా వద్దకు వెళ్లిపోతాము. కొందరైతే వెంటనే కొత్త ప్రపంచమునకు వచ్చి పాత్ర చేస్తారు, కొందరు అక్కడే ఉంటారు. అక్కడ ఏ సంకల్పమూ రాదు. అది ముక్తిధామము, అక్కడ సుఖ-దు:ఖముల నుండి అతీతముగా ఉంటాము. సుఖధామమునకు వెళ్లుటకు ఇప్పుడు పురుషార్థము చేస్తున్నారు. ఎంత స్మృతి చేస్తే అంత వికర్మలు వినాశనమవుతాయి. స్మృతి చేయు చార్టును పెట్టుట వలన జ్ఞాన ధారణ కూడా బాగుంటుంది. చార్టు పెట్టుట వలన లాభమే ఉంది. స్మృతి చేయనందువలన వ్రాయుటకు సిగ్గుపడతారని బాబాకు తెలుసు. బాబా ఏమంటారు, మురళిలో వినిపిస్తారు. ఇందులో సిగ్గుపడేదేముంది అని తండ్రి అంటారు. మనము స్మృతి చేస్తున్నామా లేదా? అని మనస్సులో ప్రతి ఒక్కరు తెలుసుకోగలరు. వ్రాస్తే కళ్యాణము

జరుగుతుందని కళ్యాణకారి తండ్రి తెలిపిస్తున్నారు. బాబా వచ్చేవరకు ఎంత సమయము కూర్చొని ఉన్నారో, ఆ సమయములో స్మృతి చార్టు ఎంత ఉండినది? తేడా చూసుకోవాలి. ప్రియమైన వస్తువునైతే చాలా స్మృతి చేస్తారు. కుమార-కుమారీలకు వివాహము నిశ్చయమైతే ఒకరికొకరు మనసులో గుర్తుండిపోతారు (ముద్ర పడిపోతుంది). వివాహము జరిగిన తర్వాత ఆ స్మృతి స్థిరంగా ఉండిపోతుంది. చూడకుండానే మాకు వివాహము నిశ్చయమైందని అనుకుంటారు. పిల్లలైన మీరిప్పుడు శివబాబా మనకు బేహద్ తండ్రి అని తెలుసుకున్నారు. చూడలేరు కాని బుద్ధి ద్వారా తెలుసుకోగలరు. ఆ తండ్రి నామ-రూపాలకు అతీతమని కొందరంటారు - మంచిది. మరి ఎవరిని పూజిస్తారు? ఎందుకు స్మృతి చేస్తారు? నామ-రూపాలకు అతీతముగా, అనంతముగా ఏ వస్తువు కూడా ఉండదు. వస్తువును చూసినప్పుడే వర్ణిస్తారు. ఆకాశమును కూడా చూస్తారు కదా. అనంతమని చెప్పలేరు. భక్తిమార్గములో "ఓ భగవంతా" అని భగవంతున్ని స్మృతి చేస్తారు కావున బేఅంత్ అని అనరు. " ఓ భగవంతా " అని అనగానే వారు గుర్తుకు వస్తారు. కనుక తప్పకుండా ఎవరో ఒకరై ఉంటారు. ఆత్మను కూడా తెలుసుకోగలరు కాని చూడలేరు.

ఆత్మలందరికీ తండ్రి ఒక్కరే, వారిని కూడా చూడలేము కాని తెలుసుకోవచ్చు. తండ్రి వచ్చి చదివిస్తారని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. చదివిస్తారని ఇంతకు ముందు తెలియదు. కృష్ణుని పేరు పెట్టేశారు. కృష్ణుడు ఈ కళ్ళకు కనిపిస్తారు, అనంతులని, నామ-రూపాలకు అతీతులని, వారి గురించి చెప్పలేరు. నన్నొక్కరినే స్మృతి చేయండని కృష్ణుడు ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. వారు సన్ముఖములో ఉన్నారు. వారిని బాబా అని కూడా అనరు. మాతలైతే కృష్ణుని బిడ్డగా భావించి ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకుంటారు. జన్మాష్టమికి చిన్ని కృష్ణున్ని ఊయలలో ఊపుతారు. సదా చిన్నగానే ఉంటారా, తర్వాత రాస-విలాసాలు కూడా చేస్తారు. తర్వాత కొద్దిగా పెద్దవాడిగా అవుతారు, తర్వాత ఇంకనూ పెద్దవారిగా అవుతారో లేక ఏమైనారో, ఎక్కడికి వెళ్ళారో ఎవ్వరికీ తెలియదు. సదా చిన్న శరీరమే ఉండదు కదా. కొద్దిగా కూడా ఆలోచించరు. ఈ పూజలు మొదలైనవి ఆచారాలుగా కొనసాగుతాయి. జ్ఞానమైతే ఎవ్వరిలోనూ లేదు. కృష్ణుడు కంసపురములో జన్మించినట్లు చూపిస్తారు. ఇప్పుడు కంసపురమను మాటే లేదు. ఎవ్వరికీ ఈ ఆలోచనలు రావు. భక్తులు కృష్ణున్ని సర్వత్రా ఉన్నారంటూ వాటికి స్నానము కూడా చేయిస్తారు, తినిపిస్తారు కూడా. వారు తినరు. మూర్తి సన్ముఖములో పెట్టి తర్వాత వారే తినేస్తారు. ఇది కూడా భక్తిమార్గమే కదా. శ్రీనాథునికి కూడా నైవేద్యము పెడతారు, శ్రీనాథుడు తినరు, పెట్టినవారే తినేస్తారు. దేవతలను పూజించినప్పుడు కూడా ఇలా చేస్తారు. వారే దేవతలను తయారు చేస్తారు, వారికి పూజ చేసిన తర్వాత నీటిలో ముంచేస్తారు. నగలన్నీ తీసేసి ముంచుతారు, అక్కడ చాలా మంది ఉంటారు, ఎవరికి ఏమి దొరికితే అవి తీసేసుకుంటారు. దేవీల చిత్రాలనే ఎక్కువగా పూజిస్తారు. లక్ష్మీ, దుర్గ ఇరువురి మూర్తులను తయారు చేస్తారు, పెద్ద మమ్మా కూడా ఇక్కడ కూర్చుని ఉన్నారు కదా, వారినే బ్రహ్మపుత్ర అని కూడా అంటారు. ఈ జన్మలో భవిష్య రూపమును పూజ చేస్తున్నామని తెలుసుకుంటారు కదా. ఎంత విచిత్రమైన డ్రామా. ఇలాంటి విషయాలు శాస్త్రాలలో లేవు. ఇవి వాస్తవిక కర్మలు. పిల్లలైన మీకిప్పుడు జ్ఞానముంది. ఆత్మల చిత్రాలు చాలా తయారు చేశారని తెలుసుకుంటారు. రుద్ర యజ్ఞమును

రచించినప్పుడు లక్షల సాలిగ్రామాలను తయారు చేస్తారు. దేవతల లక్షల చిత్రాలను ఎప్పుడూ తయారు చేయరు. వారైతే ఎంతమంది పూజారులుంటే అన్ని దేవీ విగ్రహాలను తయారు చేస్తారు. వారైతే ఒకే సమయములో లక్షల సాలిగ్రామాలను తయారు చేస్తారు. సాలిగ్రామాల పూజకు ఫలానా రోజు అని నిర్ణయించరు. ముహూర్తము మొదలైనవి ఏదియూ ఉండదు. దేవతల పూజ నిర్ణయించిన సమయమునకు జరుగుతుంది. సేఠ్‌లకు రుద్రుని లేక సాలిగ్రామాలను రచించాలని సంకల్పము రాగానే బ్రాహ్మణులను పిలుస్తారు. ఒక్క తండ్రిని మాత్రమే రుద్రుడు అని అంటారు, వారితో పాటు చాలా సాలిగ్రామాలను తయారు చేస్తారు. ఇన్ని సాలిగ్రామాలను తయారు చేయండని సేఠ్లు చెప్తారు. వాటికి తిథి, తారీఖులను నిర్ణయించరు. శివజయంతి రోజే రుద్రునికి పూజ చేయరు. ఎక్కువగా బృహస్పతి(గురువారము)వారమునే శుభదినమని అంటారు. దీపావళి రోజు లక్ష్మి చిత్రమును పళ్ళెములో ఉంచి పూజిస్తారు. తర్వాత అలాగే ఉంచుతారు. వారు మహాలక్ష్మి అనే పేరును పెట్టేస్తారు. దేవతలు ఎప్పుడుండినారు, మహాలక్ష్మి ఎప్పుడు ఉండి వెళ్ళిపోయారు? ఈ విషయాలన్నీ మానవులకు తెలియదు. మీకిప్పుడు తండ్రి వచ్చి తెలియజేస్తున్నారు. మీలో కూడా అందరూ ఒకే విధముగా ధారణ చేయరు. ఇంత జ్ఞానమును తెలియజేసిన తర్వాత కూడా శివబాబా గుర్తున్నారా? వారసత్వము గుర్తున్నదా? అని బాబా అడుగుతారు. ఇది ముఖ్యమైన విషయము. భక్తిమార్గములో ధనమును ఎంతగా వృధా పరుస్తారు. ఇక్కడ మీది పైసా కూడా వృధా కాదు. మీరు సంపన్నముగా కావడానికి సర్వీసు చేస్తున్నారు. భక్తిమార్గములో అయితే చాలా ఖర్చు చేస్తారు, నిరుపేదలైపోతారు. అంతా మట్టిలో కలిసిపోతుంది. ఎంత వ్యత్యాసముంది. ఇప్పుడు ఏమి చేసినా ఈశ్వరీయ సేవలో శివబాబాకు ఇస్తారు. శివబాబా తినరు, మీరే తింటారు. బ్రాహ్మణులైన మీరు మధ్యలో నిమిత్తులుగా ఉన్నారు. బ్రహ్మకు ఇవ్వరు. మీరు శివబాబాకు ఇస్తారు. బాబా, మీ కొరకు ధోతి-చొక్కా తెచ్చినామని చెప్తారు. వీరికి ఇవ్వడము వలన మీకేమీ జమ కాదని బాబా చెప్తారు. శివబాబాను స్మృతి చేసి వీరికి ఇచ్చినదే జమ అవుతుంది. బ్రాహ్మణులు శివబాబా ఖజానా ద్వారాయే పోషింపబడుతున్నారని తెలుసుకుంటారు. ఏమి పంపమంటారు? అని బాబాను అడిగే అవసరము లేదు. వీరు తీసుకోరు. బ్రహ్మబాబాను స్మృతి చేస్తే మీది జమ కానే కాదు. శివబాబా ఖజానా నుండే బ్రహ్మ కూడా తీసుకోవాలి. కావున శివబాబానే గుర్తుంటారు. మీ వస్తువులను ఎందుకు తీసుకుంటారు? బ్రహ్మకుమారీలకు ఇవ్వడము కూడా తప్పు. మీరు ఎవరి వద్దనైనా దుస్తులను తీసుకుని ధరిస్తే వారే గుర్తుకు వస్తూ ఉంటారని బాబా తెలియజేస్తున్నారు. తేలికైన వస్తువైతే దాని విషయమే లేదు. మంచి వస్తువు అయితే ఫలానావారు ఇది ఇచ్చినారని ఎక్కువగా గుర్తుకొస్తుంది. వారిది ఏమీ జమ కాదు. కావున నష్టమవుతుంది కదా. నన్నొక్కరినే స్మృతి చేయమని శివబాబా చెప్తారు. నాకు దుస్తులు ఏమీ అవసరము లేదు, దుస్తులు పిల్లలకు కావాలి. అవి శివబాబా ఖజానా నుండి ధరిస్తారు. నాకైతే శరీరమే లేదు. వీరు శివబాబా ఖజానా నుండి తీసుకొనుటకు హక్కుదారులు. రాజ్యమునకు కూడా హక్కుదారులు. తండ్రి ఇంటిలోనే పిల్లలు తింటూ త్రాగుతూ ఉంటారు కదా. మీరు కూడా సర్వీసు చేస్తూ సంపాదిస్తూ ఉన్నారు. ఎంత ఎక్కువగా సర్వీసు చేస్తే అంత ఎక్కువ సంపాదన జరుగుతుంది. శివబాబా భండారము నుండి తింటారు, త్రాగుతారు. వారికి ఇవ్వకుంటే జమనే కాదు. శివబాబాకే ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. బాబా,

మీ ద్వారా భవిష్య 21 జన్మల వరకు పదమాపదమ్ పతులుగా తయారవుతాము. ధనమైతే సమాప్తమవుతుంది. అందువలన సమర్థులకు మేము ఇచ్చేస్తాము. తండ్రి సమర్థులు కదా. 21 జన్మల వరకు వారే ఇస్తారు. పరోక్షముగా ఈశ్వరార్థము ఇస్తారు కదా. పరోక్షముగా ఇచ్చినది అంత సమర్థవంతమైనది కాదు. ఇప్పుడు చాలా సమర్థముగా ఉంది ఎందుకనగా సన్ముఖములో ఉన్నారు. సర్వశక్తివంతులు ఈ సమయానికే అయినారు.

ఈశ్వరార్థముగా కొద్దిగా దాన-పుణ్యములు చేస్తే అల్పకాలమునకు ఏదో కొంత లభిస్తుంది. ఇక్కడైతే తండ్రి మీకు తెలియజేస్తున్నారు - నేను సన్ముఖములో ఉన్నాను. ఇచ్చేదాతను నేనే. వీరు కూడా శివబాబాకు సర్వస్వము సమర్పించి విశ్వచక్రవర్తిత్వ పదవి తీసుకున్నారు కదా. ఈ వ్యక్తములోని వారి అవ్యక్తరూపమే సాక్షాత్కారము అవుతందని కూడా మీకు తెలుసు. వీరిలో శివబాబా వచ్చి పిల్లలతో మాట్లాడుతారు. మనము మానవుల ద్వారా తీసుకోవాలని ఎప్పుడూ సంకల్పించరాదు. శివబాబా భండారానికి ఇవ్వండి అని చెప్పండి, వీరికి (బ్రహ్మబాబా) ఇస్తే ఏమీ లభించదు, ఇంకా నష్టపోతారని చెప్పండి. పేదవారు 3-4 రూపాయల విలువగల ఏదైనా వస్తువు ఇచ్చినా శివబాబా భండారములో వస్తే పదమంత జమ అవుతుంది. స్వయమునకు నష్టము కలిగించుకోరాదు. దేవీలకు మాత్రమే ఎక్కువగా పూజలు చేస్తారు ఎందుకంటే జ్ఞానమునిచ్చుటకు దేవీలైన మీరే నిమిత్తమౌతారు. గోపులు(సోదరులు) కూడా తెలియజేస్తారు కాని మాతలే బ్రాహ్మణీలుగా తయారై మార్గదర్శనము చేస్తారు. అందువలననే దేవీల కీర్తి ఎక్కువగా ఉంది. దేవీలకు చాలా పూజలు జరుగుతాయి. అర్ధకల్పము మనము పూజ్యులుగా ఉంటిమని కూడా మీకు తెలుసు. మొదట సంపూర్ణ పూజ్యులుగా, తర్వాత సగము పూజ్యులుగా ఉండినాము. ఎందుకనగా రెండు కళలు తగ్గిపోతాయి. రాముని వంశము త్రేతాలో ఉంటుందని చెప్తారు. వారైతే లక్షల సంవత్సరములనే చెప్పేస్తారు, వారికి ఏ లెక్కాచారము ఉండదు. భక్తిమార్గములోనికి వారి బుద్ధికి, మీ బుద్ధికి రాత్రి పగులున్నంత వ్యత్యాసముంది! మీది ఈశ్వరీయ బుద్ధి, వారిది రావణ బుద్ధి ఈ చక్రమంతా 5 వేల సంవత్సరములదని, అది తిరుగుతూ ఉంటుందని మీ బుద్ధిలో ఉంది. రాత్రిలో ఉన్నవారు లక్షల సంవత్సరములని అంటారు. పగలులో ఉన్నవారు 5 వేల సంవత్సరములని చెప్తారు. అర్ధకల్పము భక్తిమార్గములో మీరు అసత్యమైన విషయాలనే విన్నారు. సత్యయుగములో ఇలాంటి విషయాలే ఉండవు. అక్కడైతే వారసత్వము లభిస్తుంది. మీకిప్పుడు ప్రత్యక్షముగా మతము లభిస్తుంది. శ్రీమద్భగవద్గీత ఉంది కదా. మరే శాస్త్రములకు శ్రీమత్ అను పేరు లేదు. 5 వేల సంవత్సరముల తర్వాత ఈ పురుషోత్తమ సంగమయుగము, గీతా యుగము వస్తుంది. లక్షల సంవత్సరములు ఉండుటకు వీలు లేదు. ఎప్పుడైనా ఎవరైనా వస్తే సంగమ యుగమునకు తీసుకెళ్ళండి. బేహద్ తండ్రి రచయిత అనగా తమ పరిచయాన్ని రచన యొక్క పరిచయమునంతటిని ఇచ్చారు అయినా, తండ్రిని స్మృతి చేయండి, మరేమీ ధారణ చేయలేకపోతే, స్వయమును ఆత్మ అని తెలుసుకుని తండ్రిని స్మృతి చేయండి అని చెప్తారు. పవిత్రముగా తయారు కావలసిందే. తండ్రి ద్వారా వారసత్వమును తీసుకుంటారు కావున దైవీ గుణాలను కూడా ధారణ చేయాలి. మంచిది!

మధురాతి మధురమైన అపురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము

1. 21 జన్మల వరకు పదమాల సంపాదన జమ చేసుకొనుటకు నేరుగా ఈశ్వరీయ సేవలో సర్వస్వము సఫలము చేయండి. నిమిత్తమాత్రులై శివబాబా పేరు పై సేవ చేయండి.
2. స్మృతి చేయు సమయములో బుద్ధి ఎక్కడెక్కడకు వెళ్తుందో చెక్ చేసుకోవాలి. తమ సత్య-సత్యమైన లెక్కా-చారమును సత్యముగా ఉంచాలి. నరుని నుండి నారాయణునిగా తయారగుటకు తండ్రి మరియు వారసత్వముల స్మృతిలో ఉండాలి.

వరదానము:- " దాత ఇచ్చినదానిని స్మృతిలో ఉంచుకొని అన్ని ఆకర్షణల నుండి ముక్తులుగా ఉండు ఆకర్షణ ముక్త్ భవ "

చాలామంది పిల్లలు వీరి పై నాకు ఏ ఆకర్షణ లేదు, కాని వారిలో ఈ గుణము చాలా బాగుంది, లేక వీరిలో సేవ చేయు విశేషత చాలా బాగుంది అని అంటూ ఉంటారు. కాని ఏ వ్యక్తి వైపుగాని, వైభవము వైపుగాని మాటి మాటికి సంకల్పము వెళ్లుట కూడా ఆకర్షణే. ఎవరి విశేషతను చూచినా, గుణాలను లేక సేవను చూచినా దాతను మర్చిపోకండి. ఇది దాత ఇచ్చినది అనే స్మృతి ఉంటే ఆకర్షణల నుండి ముక్తులుగా, ఆకర్షణాముక్త్‌గా చేసేస్తుంది. ఎవ్వరికీ ప్రభావితులుగా కారు.

స్లోగన్:- " వెతుకుచున్న ఆత్మలకు స్థిరమైన స్థానమునిచ్చి, భగవంతునితో కలుపు ఆత్మిక సమాజ సేవకులుగా కండి "